

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos Szilágyi György. Telefon 34 →*← Telefon 34	Egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor. Nyilttér soronkint 40 fillér.
---	---	--

Adómorál és társai.

Az adófizető mindég gyanakodó. Mikor az államélet egész vonalán és évek óta arra dolgozik a törvényhozás, hogy investál, fizetéseket rendez, állásokat kreál, intézményeket létesít, új feladatokba kezd, — akkor ugyan még a Herkópáternek se fogja elhinni, hogy mindez a sok kiadás állandó teheremelkedés nem jár nagyobb adózással. A sanda gyanu, hogy a 15 év óta napirenden lévő új adótörvény egy kicsit archimedesi csavar is lesz, — a polgárokra kétségtelenül meg van mindnyájukban.

Nem is az a szerencsétlenség, ha egy modern állam a régi költészetének keretében meg nem marad, hanem az a baj, hogy szembe vagyunk állítva valamenynyien és az adómorál szent nevében gyanúsítgatjuk egymást. Az a baj, hogy míg gyarló emberek lesznek, a kik mindent helyesnek a maguk szemüvegén át látnak: addig becsületes és igazságos adótörvény és adókövetés mindenki megelégedésére nem lesz. A múltban az volt a baj, hogy a meddig

a harmadik osztályu adóban az állam 10 %-ot követel bevallani, addig az állam maga kényszerítette az adó fizetőt hazugságára. Mert tassék meggondolni, mit jelentett a múltban a 10 %-os kereseti adó és ennek egyéb járuléka az adó fizetőre nézve? Egyszerűen oly tehernek az adó fizetőre való háritását, a mely alatt feltétlenül össze kellett roskadnia. A míg az állam az évi keresetnek 10 %-át követelte, addig becsületes bevallásról és adómorálról beszélni nem lehetett. Az adómorál ott kezdődik, hogy az állam az adófizetés teher bírását mindenkire igazságosan ossza el. Igaz, hogy egy kicsit mulatságos, egy kicsit cinikus, egy kicsit komisz dolog is, mikor olvassuk az előadói beszédet, a melyben többek közt az is foglaltatik, hogy budapesti és vidéki ügyvédek 100 vagy 200 korona évi jövedelmet vallottak be, — még akkor is, mikor ezeket a kiáltó visszaéléseket hánytorgatjuk, még akkor is az államnak az adófizető polgárokval való bánásmódjára gondolunk, arra, hogy a polgári becsületszó ünnepi palástjában tisztas vallomást akart, midőn az

évi jövedelmek egyenes adóban 10 %-át, a mely járulékaival, a a községi póttadóval, a betegápolási adóval és egyéb elsorolhatatlan közterhekkkel bizvást kétszer annyira tehető, — követelt. Ezt bevallani igazság szerint nem is lehetett.

Nem kell senkitől kérdeznünk, hogy elavultnak tartja-e a régi adótörvényt, a mely a harmadik osztályu kereseti adóval megrovott polgárságtól jövedelmének egy ötöd részét kívánta bevasalni? Valóban már nagyon régen megérett az idő, hogy egy igazságos adótörvény lépjen életbe, a melynek bázisa az legyen, hogy állapittassék meg becsületesen minden egyes adó fizetőnek évi összes jövedelme és megállapittván a kis existenciák adómentes lét minimuma, — a módosabbak a nagyobb jövedelemmel bírók viselkednek progressziv módon az állami kiadások terheit, a többiek is e terheket jövedelmek arányában. Szükség volt erre a törvényre, mert valóban a régi törvénynek számos olyan kibuvó helye van, a hol az adó nem fizetők kényelmesen átsiklottak és az államkia-

TÁRCA.

Messina.

Irta: VERNER LÁSZLÓ.

Ezelőtt három évvel voltam Messinában. Utitársam jó ismerőse ennek a lapnak is, ambátor csak a negyedik oldalon kéri a közhöz, a rekedségben szenvedő olvasókat, hogy csak azt a pemeteckorkát vegyék meg, amire ez a szó van írva, Réthy. Réthy Béla békésesabai gyógyszerész volt az utitársam, a legjobb és legszeleneőbb emberek egyike, akiket az életben megismertem. Egy Lloyd teherhajón indultunk el. A szöke Adrián mentünk és a rozoga, öreg Adrián ültünk. De mindkét Adrián jól viselte magát, a tenger is, a hajó is. Az alatt a hat nap alatt, amíg a kirakodó borakodó hajó-ut tartott, a tenger oly szépségsima volt, mint egy fiatal leányok márvány karja. Ezek a teherhajók nem távol a partoktól igyekeznek céljuk felé, így Barletta, Molfetta, Rutotó, Bari és egyéb a fűszerkereskedők előtt ismeretes datolya és mazsola szállító exporthelyek úgy tünnek fel egymás után, mint a színházi hatóság függöny képeivel. — Legtöbb ebből a szép képből az azurkék ég, melynek peremén a kis olasz városok kupolás házai úgy festettek, mintha festő kanyarította volna oda őket.

Közel voltunk az otrantói öbölhöz, a mikor a világ legsivárabb tájéka tűnt fel előttünk: Calabria. Néhány hónap előtt itt volt a rémesen pusztító földrengés, mely átható fájdalom kitérésével betöltötte egész Európát. Résztétel tekintetünk a sötét fekete sziklatömegre, s legalább a partokról az az impresszió volt, hogy itt aligha vezett el emberi élet. — Hogyan is élhetne meg? Csak Szendrőtől délre, az Aidunán, a szerb partokon látam életben ekkora sivárságot. A vegetációnak semmi nyoma, talán a partokon túl más világ van, mert itt a partokon emberi élet alig képzelhető.

A jóni tengernek neki vágva, a távol szemléletébe merülő barátom és én valami rendkívülitől megkapatva kiáltottunk fel:
— Micsoda rendkívüli hogy lehet az?
— Úgy ül, mint trónusan a király.
— Ez csak az Aetna lehet, — mondta barátom.

— De hisz az lehetetlen, a messinai szorosba még csak 24 óra múlva jutunk. Am semmi kétség; az Aetna volt ez a robusztus hegycsúcs, 3600 méter magas ormával felnyúlva azokba a régiókba, a hol már még az örökzöld hazajában is csak hó van. S fenséges magasságában egykedvűen pipázott az öreg. Alatta felhők kövályogtak, de az óriást az nem zavarta. Egy fölötte álló felhődarabnak küldözte füstjét, mely aztán a felhőfosz-

lányokban vezett el. És olvastuk a modern hangulat rontópájában, a Baedeckerben, hogy a tisztelt öregnek kegyetlen tréfái vannak. Hatszáz évvel 400 falut és várost döntött romba, mikor a pipájára jobban rágyújtott. Olvastuk a Baedeckert és elvonult lelki szemünk előtt Herkulanum és Pompéji kétszázszoros nagyításában. Ily hangulatok között értünk a messinai szorosba, ekkor már a két földnyelven, a eszinasarkon feltűnt reggeli, a kedves scilla, a tengerészek ismert róme mellett Messina. Valami sötét köd ereszkedett le. Olyan volt, mint egy özvegyi fátvoi. Ez a rut feketeség körülfőlte Messina városát s alig láttunk belőle valamit, hiszen ugyis egy földnyelv takarja el a kíváncsi idegen előtt. Egymásra néztünk.

— Mire gondolsz, — szóltam barátomhoz.

— Arra, hogy vajon ez a fenséges öreg — az Aetnara mutatott — nem söpri-e majd el soká magával még a mi életünkben ezt a két várost.

Megdöbentem. Csodálatos: egyet gondoltunk. Ez a fekete köd, mely lassan szétterjengett az egész öbölben, vajon nem-e a facies hippokratika? — A halál jele? Nem tudtam akkor ennek a gondolatnak szomorú hangulatából kikötkenni. Pedig az öreg Adrián már fűtött és Dél Olaszország jellegzetes hangos zsvaja előre tört a kikötőből. A földrengés nem

dások terheit átengedték azoknak az „adóalanyoknak,“ akik viszont igen is közeli kezeügyében voltak a fináncoknak.

Megszűnt az az idő, a mikor a nép hangulatával egészen biztosan lehetett játszani, ha a demagogia elkiáltotta: a „nem fizetünk adót!“ című sokszor hangzott kortes jelszót. Ma már nincsen olyan falusi népköri tag, a ki elhinné, hogy akár melyik állam fenntarthatná intézményeit adófizetés nélkül. Tudatában van mindenki, hogy az állam méltán szed adót a polgároktól, mert intézményes alkotásokat ad vissza s oly intézményeket, melyek az állampolgár jövedelmét fokozzák, és így képessé teszik őket az adóterhek könnyű viselésére. Minden állam, mely azért emeli vagy rendezi az adót, hogy polgárainak intézményes alkotásokat nyújtson, a melyek állampolgár boldogulását célozzák, csak a legnagyobb dicséretre méltó. Olyan adótörvény, a mely kivétel nélkül mindenkinek legteljesebb tetszését elérje, olyanra nem számíthatunk soha. De nem számíthatunk arra sem, hogy az egymásra utalt társadalmi osztályok valaha kibéküljenek a közterhek bármilyen áthárításában, a meddig különféle életpályák, és különféle jövedel-

lat, mely nyolc részből áll és melyet meglehetősen idegességgel tárgyal a törvényhozás, hosszú időközön át készült és kétségtelenül át van itatva az új szocialis élet tartalmával. Nem szakít egészen a régi rendszerrel, nem mer francia mintára, a tiszta jövedelem bázisára lépni, de kétségtelen, hogy a progreszivitás felé halad, a létminimumot megállapítja, tesz nekünk, hogy a külföldön huzamosabban tartózkodó adóját

háromszorosra emeli, ezenfelül a nem altruiztikus alapon álló közkereseti és részvénytársaságok adójának ki rovásánál és tegyük hozzá igazságos mértéket tart.

Remélni lehet, hogy a tárgyalások során az adó köteles jövedelem tételesen meg fog határozni és így a tényleg be nem folyó jövedelem nem fog megadóztatni, a mi szerfölött igazságtalan lenne. Azt hisszük, világosabb szövegezést nyerünk az adó kipuhatólás rendszerénél s a névtelen feljelentések teljesen neglignáltatnak. Könnyíteni fognak a több gyermekkel bíró családapák adóterhein és rekompenzálni fogják a községeket, a miért az állami adókat beszedi.

Ugy látszik az egyenlő terhelés elve mégis eleven valóság lesz s az adómentességek kedvezményei, valamint az adó nem fizetés sok szédelgéseivel vegre megszűnnek.

Egyébként pedig valljuk azt, hogy a legjobb adótörvény igazságosan és becsületesen csak akkor megy át az életbe, ha az adókövetés minden funkcionáriusát az akarat hatja át, hogy az államnak egyetlen polgára se viseljen nagyobb terhet, mint a mennyit évi jövedelme, kereseti viszonyai szerint megbir s ha az adó az évi jövedelem szerint igazodik.

CSARNOK.

Török estély.

(Szereplők: férj, feleség és a mozi.)

Feleség: Én csak azt nem értem, miért épp „Török estély“ a neve ennek a... igazán nem is tudom minek is nevezem!

Férj: Kérlek, vannak bizonyos szavak a férfiak szótárában, melyeket nem igen tudunk megmagyarázni. Őszintén megvalva, magam sem vagyok egészen tisztában a cím értelmével. Más magyaráza-

csak 150.000 embert tett hajléktalanná, hanem az olasz nagy kikötők számát egygyel apasztotta. Sohasem felejtsem az öszverfogatok százait, a málhahordók sűrű és piszkos tömegét, a parton ögyelgő fényes reverendákba (a fényesség az öreg ség és huzamosb használat következménye volt a reverendákon) kiöltözött piros, rózsaszín, fehér harisnyákban lévő papok nagy csapatait, melyekkel — úgy vettem észre — Dél Olaszország kelleténél többel van megáldva.

A mi hajónk deszkát és épületfát rakott ki, amely valahol a csiki havasokban temeltetett, — volt néhány óránk s elhatároztuk, hogy megnézzük a várost, mely nemcsak azért érdekes, mint általában minden szicíliai város: nyüzsgő eredeti lármás rendkívül izgatott meglehetősen piszkos lakosai miatt; hanem érdekes a XVI. századból való Angelo Montorsoli által készített közútjáról, mely szobrokkal és reliefekkel ékes. Igen szép látványának ígérkezett a 900 esztendő Annunziata del Catalani normann templom, a máttai lovagrend háza, mely ma prefekturál szolgál és melyről a lapokban olvassuk, hogy elég épen maradt. Hanem a többiek? Romhalmaz és szemét teleppé vált. — A hajóból kilépve, megindultunk a városba. Néhány piszkos albergo volt mindössze a parton s az egyikből két gyanus szicíliai betörő férdőzt hoztunk, sugdosva jelen

tősen pislogva össze, — semmiesetre se volt bátorságuk a két vad idegennek a társaság.

Visszamentünk a hajóra s megkérdeztük az öreg kapitányt, hogy mit gondol a két gyanus alak mit akar velünk? Az öreg a következőket felelte:

— Ha jól akarnak, maradjanak vesztve. Az egész városban nincs mit látni. Csinaljunk egy preferánszot.

Igy maradt el Messina megtekintése s így nem fogjuk mi látni többé ebben az életben Angelo mesternek gyönyörű kutját, ha csak az a csodálatos erő, mely az olaszokban régi történelmi hagyományaik iránt van, nem képesíti őket az egész világ felbuzdult áldozatkészségével mindent úgy nem restaurálni, mint a rettenetes katasztrófa előtt Messina állott. Mert századok patináját visszaadni ujoman készült alkotásokra, — mesésen tudják az olaszok.

Egy kétségtelenül túlhaladott kérdés. Az nevezetesen, hogy Messina hiába háborog még máig is a föld és hiába tjeszteti őket — mégis ott fog földpálni, ahol ezelőtt állott. És ezt így motiválják: Minden háromszáz esztendőben bolondul meg néhány az öreg föld. Nem lehetünk oly érzékenyek, hogy öt generáció kereskedelmi boldogulásáért fel ne áldozzuk a hatodikát. Biz ez cinikus dolog, de a nemzetgazdaság e fele elvekkkel dolgozik.

tot nem igen talállok, mint azt, hogy az egész ostobaság — igaz lélekkel nevezem annak — a török dolgokhoz lesz erősen hasonló: mint a háremben, sok lesz a hölgy és kevés a férfi.

Feleség: Hol? Az előadásban?

Férj: Nem, a bemutatott képeken.

Feleség: Persze, persze! A képeken hölgyek, idegen hitvány dámák jelennek meg és... és... te ilyen akarsz végig nézni?! Nem Muki, ez szörnyű volna!

Férj: Kérlek, csak ne izgasd fel magadat! És ebben semmi szörnyűséget nem talállok. Sőt kimondom őszintén, ennek a családi életre való áldásos hatásában jobban hiszek, mint bármily másban. Mert nézd édesem, én elmegyek az előadásra. Látok olyan viselkedésű hölgyeket, hogy minden jóérzésem felgerjed és tele lesz felkém utálattal. Ekkor eszembe jut az én kis feleségem (megesókolja) az ártatlan, a tiszta és érezni fogom boldogságom teljes értékét. Alig várom majd a percet, hogy rohanhassak hozzád ebbe a tiszta, bájos szentélybe és forrón magamhoz öleljelek, csókjaimmel elborítsalak.

Feleség: Ez már más Muki. Most már értelek... Menj, nézd végig és aztán jöjj...

II.

Feleség: (egyedül) Igaza van Mukinak. Meg kell ismernie a rosszat, hogy a jót megbecsüljük. Azaz... ez nem egészen igaz, de nem baj. Elég nekem, amit a forró ölelésről és csókokról mondott. Ez megvigasztal és — magamnak bevallhatom — eléggé kárpótól is. Az egészben, ha van is megbotránkozató csak az, hogy ilyen dolgokat előadnak. Hogy a férfiak azt megnézik, az természetes... Hanem, hogy azoknak a perszónáknak nem ég ki a szemük, az mégis csak szörnyűség.

III.

Férj: (a moziban elégedetten pödörgeti bajuszát) Határozottan jó szónok lett volna belőlem, ha történetesen ott telepszem le, ahol állandó mozi van. Így persze csak nagy ritkán van alkalman arra, hogy szónoklati gyakorlatokat vegyek. — Ambátor nem tagadhatom, hogy úgy beszéltem, mint egy 18 éves gyerek az ideáljával. De hát azt csak nem mondhattam meg a feleségemnek, hogy akármilyen kedves és bájos is öngyásága, elkél az embernél egy kis ilyenfajta izgalom... (busan) Abhoz, hogy az ember őszintén beszélhessen a feleségével, kevés 10000 korona jövedelem. Nekem pedig nincs több!

IV.

(Másnap reggel. A férj és feleség reggelinél ülnek. A férj beletemetkezik egy ujságba és úgy tesz, mintha erősen olvasna. Közben folyton azon tűnődik, miért is haragszik rá a felesége.)

Feleség: (egy ideig csak türelemmel várja, mikor teszi le a férje az ujságot. Mikor aztán látja, hogy az olvasásnak nem akar vége lenni, idegesen megszólal) Ezt már igazán nem lehet kibírni.

Férj: (leteszi az ujságot.) Szóltál valamit édesem?

Feleség: Igen is szóltam! Azt mondtam, hogy te egy kiálthatatlan fráter vagy, egy borzalmas ember, aki mellet kin az élet, aki lépten nyomon megalázod a feleségedet, kigunyolod, közönséges házi butornak nézed és nem törődsz azzal, ha mérgébe megpukkad is!

Férj: De kérlek, hogy beszélhetsz ilyen badarságot. Én úgy tudom, figyelmesebb férjet el sem lehet képzelni, mint amilyen én vagyok.

Feleség: Csak dicséred magadat, az nagyon jól áll neked!... De ha eléd tartom a tükröt, tudom magad is megijedsz tőle.

Férj: Nagyon örülnék, ha tudnám, hogy mivel bántottalak meg.

Feleség: Ugy teszel, mintha nem tudnád! Tegnap este, hogy elmehess a moziba, fellengős beszédben beszélsz szerelemről, forró ölelésről, a meleg családi

otthonról. Késő éjjel jössz haza, lassan, vigyázva, nehogy én meghalljam és tudjak arról, hogy éjjelre értél haza. Aztán nagy gyorsan lefekszel és két perc múlva úgy alszol, mint a bunda. Hát ez talán figyelem, ez talán a nagy szerelem megüdvülése? Ez gyöngédség?

Férj: Látnod elismerem, igazad van. Jogos a haragod. Hanem figyelmeztettek valamire. Ha ez z e l kapcsolatosan akarsz pörölni, úgy pörölj a mozissal, ne én velem.

Felenség: Hát akkor mié t mentél el a moziba?

A.—b.

H I R E K.

— **Villanvilágítás.** Bares közég képv. testülete a létesítendő elektromos közvilágításra vonatkozó terveket és szerződést elfogadta. Iratokat felülvizsgálás végett, a m. kir. keresk. minisztériumhoz felterjesztette. A tervezet 160 lángot állít fel Bares község utcáin. A világítást május 1-én kezdik meg.

— **Vizlecsapolás** Bareson az Almás és Verbimai utcák vizeinek lecsapolására vonatkozó terveket pécsi kulturmérnöki hivatal még a tavasz folyamán elkészíteni fogja.

— **Pálfalu baba ügye.** Pálfalu község elvan akadva, mert a Barcesal töltént szerelmeskedés folytán bábára lett szüksége. A leánka most kesereg, mindent megtesz, csak a bábát fizetni nem akarja, de nem is illik ez! A baba ügy a legénynek dolga. Pálfalu felebbezésében hivatkozik is arra a körülményre, hogy Barcesal össze egybekell. Baresnak van öt-hat bábája, ezeket óhajtja majd ismét annak idején igénybe venni.

— **Betörés.** Tótfalu erdő őri lakba ismeretlen tettesek betörték, erdős idejében felébredt s puská lövésekkel a betörőket elijesztette. Az erdőőrök összes ablakait bezúzták, erdős dideregve várta be a hajnalt. Csendőrség a tetteseket nyomozza.

— **Falopás.** Breuer Ferenc baresi kereskedő karára a tél folyamán a baresi vasútállomáson raktározott búkkhasáb tűzifából 40 métert 260 korona értékben ismeretlen tettesek elloptak. Csendőrség a nyomozás során a tetteseket Németh Ferenc, Bors Péter, Tatai Borbála és Nemet István körkémencei lakos téglavetők személyében letartóztatta.

— **Jönnek a színészek.** Amint értesülünk, február első hetében Kerényi színtársulata érkezik városunkba és kezdi meg előadásait a Garni szállodában. Azt hisszük, hogy ezen hírünkkel kellemesen jessznek érintve t. olvasóink, hogy ezt a holt szezont, a hosszú téli estéket szórakozva lesz hol eltölteni. Mint a Nagyatádi Hirlapból olvassuk, Kerényi társulata várakozáson felüli élvezetben részesítette a nagyatádi intelligenciát. Örömmel várjuk tehát a színtársulat érkezését.

— **Késelő.** Kollár János téglavető összeveszett társával Bors Péterrel, akin késével halálos sebet ejtett.

— **Tolvaj Osordás.** Kocsis János 46 éves szuloki lakos szegénysorsu községi osordás a múlt év folyamán keserves keserménye folytán szuloki lakos gazdától beszédett gabonából folyó hó 11 óra 1 min. buzát eladott Strublies Mátyás szuloki lakos gabonakereskedőnek 23 kor. értékben, mely összeget zsebében érezve, feléledt benne a régi pásztorvirtus. — Nagyhamar eszébe is jutott, hogy Fikter Ferenc szuloki lakos új esárdás a régi Császár féle esárdában jó bort mér. Nem is mulasztotta el, hogy meg ne kóstolja azt újból. — A csárdába megérkezve, Nics József szuloki

lakos borbélymestert, továbbá Máté József poklosi és Sárosi Illés patii lakos dohánycsempészeket vig kedvükben ott találta. A jóbortól hamar neki hevült ő is, mire mindnyájan elkezdtek pénzre játszani. Utótték is a huszonegyet derűre borra mindaddig, míg János osordást Nics borbélymester minden pénzéből ki nem fosztotta. Ekkor aztán János osordásnak is eszébe jutott, hogy a buza árával családjá otthon nehezen várja, hogy azonban a családi perpatvart eikerülhesse, eszébe jutott, hogy a csempészek ruhazsákójában látott néhány koronát megmaradni, fel is tette magában, hogy a buza árát abból fogja pótolni. Evégből a jó társakat elis hívta Huber József szuloki lakos földműves istállójába, hol őket a szalmára szépen lefektette, kik boros fővel engedelmeskedtek is neki és midőn már szépen álomba merültek, a zsebtolvaj ügyességével vette ki a nyakukba akasztott zsákókból 24 kor. 68 fillérjüket, amit dohánycsempés céljából hoztak magukkal és ezzel nyugodtan el is ballagott haza, persze a családi körben nagyon örültek a buza árának. Azonban örömiük csak addig tartott, míg reggel a esendőrök a csempészek panaszára nála jó korán megjelentek, a pénzt egy szekrénybe eldugva megtalálták. János osordást lefűlelték, ki hosszas tagadás után elismerte, hogy a szekrényben talált pénzt a csempészek zsákójából kotorázta ki, mit savanyu ábrázattal nézett, midőn a esendőrök őrizetbe vették tőle. De János osordásnak az még jobban fájt, hogy az esetnek még a bíróságnál lesz folytatása.

— **Meghívó.** A somogytarnócai „Olvasókör“ f. évi február hó 2 án délután 3 órakor fogja a kör helyiségében ez évi tisztújító kögyűlést megtartani, melyre a kör tagjait ezuton is tisztelettel meghívja
Az ELNÖKSÉG

— **Petroleum tolvajok.** Bors Péter és társai baresi lakos téglavetők Breuer Ferencről 32 korona értékű petroleumot elloptak. Tettesek az ügyészséghez jelentettek.

— **Lopás.** Fehér István 39 éves kálmáncai vasútállomási kiadóőr már éveken át vámolgatta a lajosházi uradalomból szállított gabonát olyformán, hogy mikor már az be volt vagonírozva, a vagonokból kiszedte. Az így ellapott gabonát egyizben 12 zsákkal Izsák István kálmáncai motortulajdonos vette meg tőle. Később pedig Sipőcz József szintén kálmáncai szikvizgyárossal szövetkezett, ki a lopott gabonát a szigetvári piacon szokta értékesíteni. Most azonban január 19-én, szintén a lajosházi uradalomból szállított és Fehér által a vagonból kilopott 226 kg. zabot Sipőcz Kálmán lakására vitte, derék ügybuzgó esendőreink, kiknek Fehér főnyes háztartása már rég feltűnt, eziránt figyelemmel kísérték és Sipőczön a zab elszállításakor rajta ütöttek és a zabot őrizetbe vették. Fehért nyomban felfüggesztették állásától. Az eset a kir. ügyészséghez feljelentett.

— **A megyénk és városunk a tüdőbetegekert.** Társadalmunkban mind nagyobb visszhangot kelt lapunknak az a fölhívása, hogy a szegény sorsu tüdőbetegek embermentő alapjára koncertet rendeznek. Ebben az is segít ségre jön, hogy a József kir. hereeg Szanatorium Egyesület az operaház egyik jeles művésznőjét kérte föl közreműködésre. Alig van pártolást érdemlőbb, szebb cél, mint azokért a halál jegyeseiért fáradozni, akiket visszaadhatunk az életnek, családjuknak s hogy a helyi, szintén támogatást igénylő szép célok ne álljanak az emberbaráti törekvés útjába, örömiünkre van megírni, hogy a megtartandó estély jövedelméből egy helyi illetőségű beteget fogunk fölvenni a József Szanatoriumba. — Merjük hinni, hogy szavunknak visszhangja lesz s a nemeslelkek a szép törekvést nem altatják el, hanem diadalra segítik.

— **Petőfi és a bécsi magyarok.** Örvendezve tapasztaljuk, hogy a legnagyobb költő kultusza betölti a sziveket. Szokatlan nagy számban rendeznek mostanában Petőfi-matinékat, előljár Petőfi műveinek népszerűsítésében a Petőfi Társaság tiszteletbeli tagja, Jászai Mari. Ujabbban mint értesülünk, a bécsi magyar egyesület elnöke zápori Regenhart Ferenc, továbbá ennek a körnek lelkes titkára, Riszner Kázmér udvari titkár tették magukévá a Petőfi Társaság által létesítendő Petőfi Ház ügyét. A két lelkes magyar fölhívására mozgalom indult meg, hogy a bécsi magyarság a Petőfi Ház létesítésének céljaira minél szélesebb körű akcióba kezdjen. — Meg akarja a bécsi magyarság mutatni, hogy bár élethivatása idegenbe vonja, szívében első helyet foglal az a magyar lantos, aki a hazaszeretnek Tirieusza volt. Teljes elismeréssel kíséjük a mozgalmat indító bécsi magyar urak fáradozását s igaz szívvel kívánjuk, hogy a költő muzeumának szépségéhez jelentékeny anyagi erővel siessenek testvéreink.

TÁNCMULATSAGOK.

Szanatorium estély.

Mind nagyobb és nagyobb az érdeklődés ezen estély iránt. A rendezőségbe, — mint már említettük, a vidéki fiatalembereket is beválasztották. Ez a tisztség semmiféle költséggel nem jár, csak kötelességgel, mely ép oly kedves, mint biztató a lányokra. T. i. első s legszentebb kötelességük táncolni. No ez szép és megható dolog, Tehát bátran jöhettek szép lányok! Itt szívetek szerint kitáncolhatjátok magotokat. És mi fő, sok-sok kellemes emlékek távozhatok s hirül vihetitek a világ minden tája felé, hogy Bareson ugyancsak esődöt mondana „A táncos regiment!“

Ugy értesülünk, hogy a rendezőségnek ez estére sikerült megnyerni Budapestről Opler Elza énekesnőt, Glücklich Vilmát, a kiváló feminista apostolnőt, ki szabad előadást fog tartani. Ugyintén Csurgóról Angyal Guidó István művésztanárt, valamint dr. Jünker Elek kiváló zongoristát. Természetesen ilyen illusztris művészmemberek bravuros játékában a publikum gyönyörködni fog.

A rendező-bizottság, mely már több, mint száz tagot számlál, fáradságot nem ismerően serénykedik az előmunkálatokon melyek — szakítva az ősi hagyományokkal — már február 12—15-ére készen lesznek. A rendezőséget igen ügyesen szervezték. Mint egy gép. Mindenkinnek meglesz a maga szerepe. És így elkerülük azt a kinos ide-oda kapkodást, mely ily nagy-szabásu mulatság alkalmával le szokta rontani az ünnepi hangulatot.

Február 20-ika Bares idegenforgalmát nagyban fogja emelni. Máris több vidéki család jelentette be, hogy a mulatságon jelen lesz s igen okosan kérve egyuttal a rendezőséget, hogy arra az időre részére megfelelő szobát rezerváljon. Igazi grand seigneurség jellemzi e rendező testületet midőn erre a feladatra is vállalkozik.

— **Meghívó.** F. év február hó 6 án, a Dobay-féle vendéglőben táncal egybekötött zártkörű tambura-zeneestély rendeztetik, melyre a közönséget ezuton is tisztelettel meghívja a rendezőség. Belépti díj 50 fillér A tiszta jövedelem a kórházalapr fordítatik.

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet
Részvénytársaság, Budapest,
heti jelentése a tőzsdéforgalomról
és a pénzpiacról.

Budapest, 1908. jan. 28.

A tőzsde irányzata a lefolyt héten barátságosabb volt és csak a bolgár mozgósítási hírek, valamint a Szerbiából újra érkező nyugtalanító jelentések tették a közönséget tartózkodóbbá.

Mit az internacionális értékekben stragnált az üzlet, az egyes helyi papírok különös érdeklődés tárgyát képezték és számottevő áremelkedést értek el. Ezen értékek közül kiemeljük a Danubius hajó és gépgyár részvényeket, melyek ezen vállalatnak nagymérvű foglalkoztatása folytán képezték élénk kereslet tárgyát, továbbá a magyar villamossági és a budapesti általános villamossági részvényeket, melyeknél a lefolyt üzletévben elért kedvező eredmények és a jövőre szóló kilátások képezték a nagyobb vételkedv indokát.

A befektetési értékek piacán tekintettel a 4 és fél százalékos magyar kir. pénztárjegyeknek folyó hó 26-án megtartott subscriptiójára nagyon korlátolt volt a forgalom de valószínűnek tartják, hogy ezen jegyzésnek fényes sikere után a fix kamatozású értékek iránt újra nagyobb kereslet fog mutatkozni.

A 4 és fél pénztárjegyek a repartitív alkalmával előreláthatólag csak a jegyzéseknek 15 százaléka lesz figyelembevehető.

A hét nevezetesebb árfolyamváltozásai a következők voltak;

	jan. 21.	jan. 28.
400 magyar koronajáradék	91.20	91.10
Magyar hitelrészvény	725. —	729. —
Adria tengerhajózási részvény	412. —	404. —
Magyar villamossági részv.	300. —	305. —
Budapesti általános villamossági részv.	302. —	318. —
Első magyar által. bizt. részvény	9700. —	9900. —

3449 tkvi 1908 szám.

Arverési hirdetemény kivonat.

A szigetvári kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Grand János baresi lakos végrehajthatónak Vincze Emilia baresi lakos végrehajthatást szenvedett elleni 130 korona tő-

kekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék területéhez tartozó és a szigetvári kir. járásbiróság kerületében fekvő a baresi 660 sz. tjkvben A I alatti 1323b hrsz. ingatlanból Vincze Emilia B 6 alatti illetőségére az 1909 évi február hó 13-án (tezenhárom) napján délutótt fél 12 órakor Baroson a a község házánál megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

A kikiáltási ár 3020 korona.

Az árverésen a fent körülírt ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb árban eladatni nem fog s vevő a bánatpénz a vhn. 25. §-a értelmében kiegészíteni köteles.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 302 koronát készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez lefizetni.

Szigetvár, 1908 évi december hó 4-ik napján.

Diemár
kir. járásbiró.

3622 tkvi 1908. szám.

Arverési hirdetemény kivonat.

A szigetvári kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Nagy József pálfalui lakos végrehajthatónak Kis Szalay József végrehajthatást szenvedett elleni 122 korona tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék területéhez tartozó és a szigetvári kir. járásbiróság kerületében fekvő a darányi 2. sz. tjkvben A I 12 13, 15-17. sorsz. alatt felvett 2/c hrsz. 789/a hrsz. 1164b hrsz. 2655/a hrsz. ingatlan és 1/8 erdő és legelő illetőség; továbbá a darányi 813 sz. tjkvben A II sorsz. alatt felvett 2/b/c hrsz. alatti ingatlan az 1909 évi február hó 22 (huszonkettő) napján, délutótt 11 órakor Darány községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

A kikiáltási ár 423 korona, 122 korona, 152 korona, 17 korona, 84 korona, 103 korona összesen 911 korona.

Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb árban eladatni nem fognak s vevő a bánatpénz a vhn. 25. §-a értelmében kiegészíteni köteles.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 42 korona 30 fillér, 12 korona 20 fillér, 16 korona 20 fillér, 1 korona 70 fillér, 8 korona 40 fillér, 10 korona 30 fillért összesen 91 korona 10 fillért készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni.

Szigetvár, 1908 évi december hó 18-ik napján.

Diemár
kir. járásbiró.

Köhögés rekedség és hurut ellen
nincs jobb a.

Réthy-féle pemetefü cukorkánál

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY felét kerjük, mivel sok haszontalan utánzat van.

1 doboz 60 fillér.

**Gsak RÉTHY-felét
fogadjunk el!**

7-10

LEGNAGYOBB-SZŐLŐLTVÁNYISKOLA
AZ ÁLAMI FELÜGYELET MELETT LÉTESÜLT
MILLENNIUM
TELEP
NAGYŐSZ
TORONTÁL M.

TERJEDELME 500 KAT. HOLD
KÉSZLET SOK MILLIÓ
ÁRJEGYZÉK INGYEN

MILLENNIUMTELEPEN-VETTEM

NEM A
MILLENNIUMTELEPEN-VETTEM

Külön kereset lapelarusítással.
Egy egyes, megbízható egyén jó mellékerecsére tehet szert a „FRISS ÚJSÁG” elarutásával.
Egyéb meg tudható lapunk kiadóhivatalában.

Szőlőltvány, amerikai és hazai
vesszőeladási hirdetemény.

A nagyméltóságú Földművelésügyi Minisiterium 60900/1896. számú ezokványrendelete szerint

válogatott első osztályu sima és gyökeres
Riparia-Portalis, Rupestris-
Monticola és Vitis Solonis

amerikai vadvessző, valamint ugyanolyan danyokra nemesített, fenti rendeletnek mindenben megfelelő a legkiválóbb bor és csemege faj

gyökeres fás és zöldoltványok
ugyszintén hazai sima és gyökeres
vesszők kerülnek nálunk ezen évben
nagy mennyiségben eladásra.

Badacsonyvidéki Szőlőtelep
kezelősége.

18-26
Tapolca, (a Balaton mellett.)